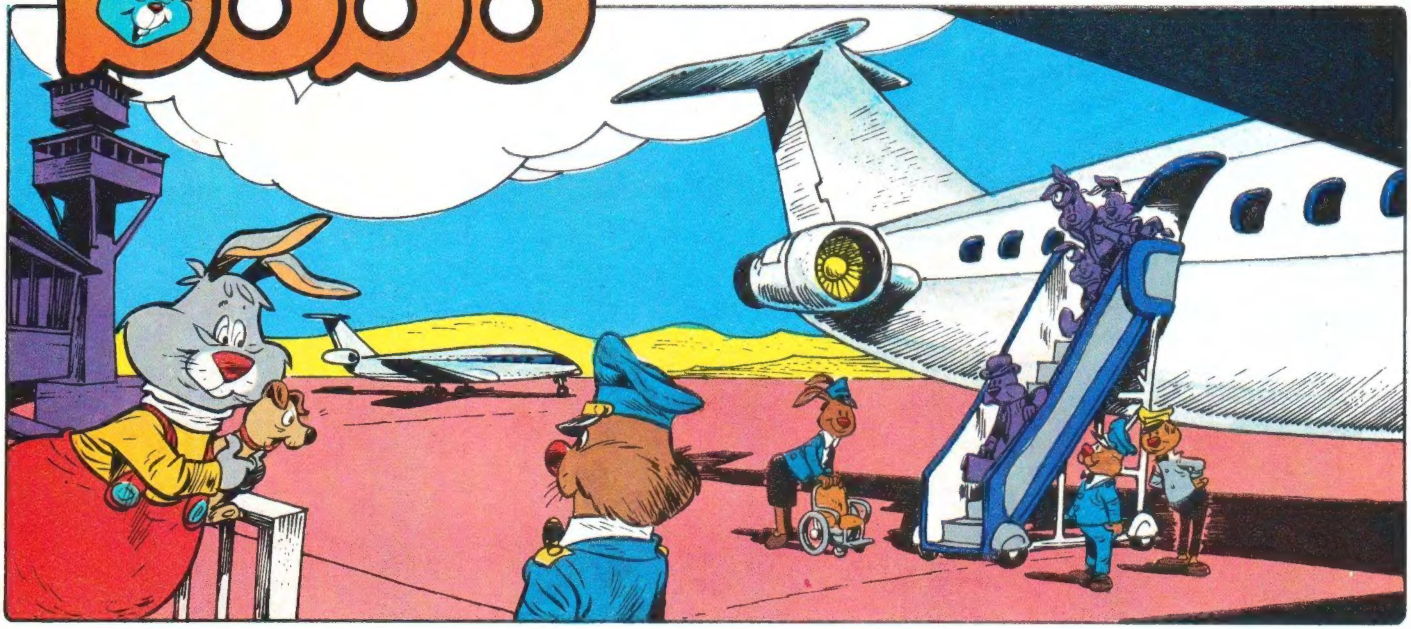
bobo

leuk en leerzaam

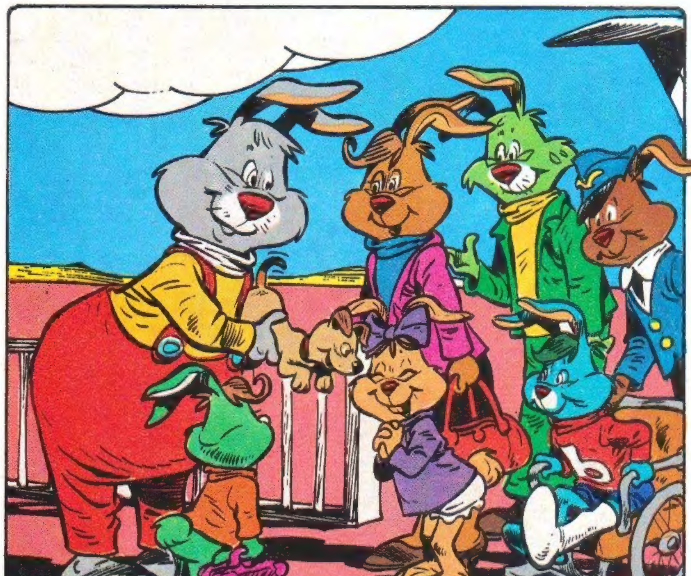
Nr. 36
losse nummers f 1,30
België 21 F.

Bobo

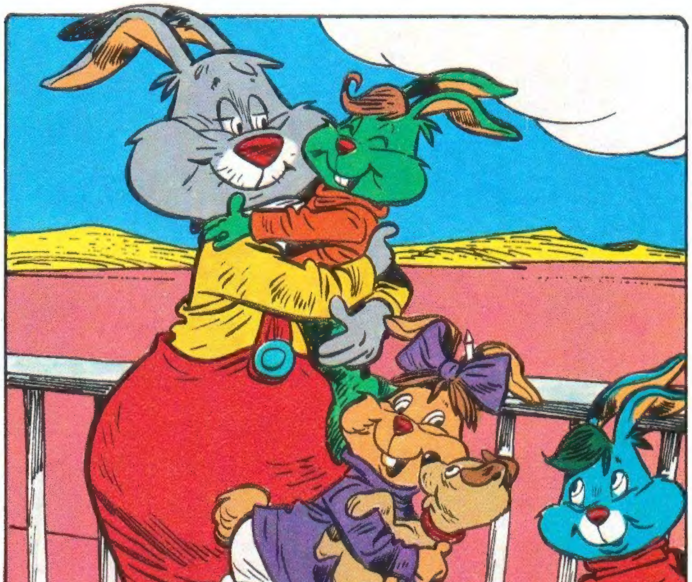

Tóch is het fijn om na de vakantie weer thuis te komen! Bobo is met zijn gebroken been in het vliegtuig erg verwend. Hij mocht op twee stoelen zitten! „Kijk!" roept Boemsi. „Zou dat karretje voor jou zijn?"

Bij de vliegtuigtrap staat een wagentje klaar voor iemand die niet kan lopen. „Daar staat oom Slokop!" roept Bobo. „Oehoe! Oom Slokop!" Ze zwaaien allemaal. „Hij heeft Duiker meegenomen!" gilt Krabbel.

Ja hoor, Bobo mag in het wagentje zitten. Boemsi is er bijna jaloers op! Maar dan holt ze toch met Krabbel mee. „Oom Slokop! Dag!" roept ze. Maar Krabbel kijkt alleen maar naar Duiker!

„Dag lieve oom Slokop," zegt Boemsi. „Ik heb je hardstikke gemist!" Ze geeft hem een dikke pakkerd! Krabbel heeft metéén Duiker te pakken, oom Slokop ZIET ze niet eens! „Duiker! Duiker! Ik bén er weer!"

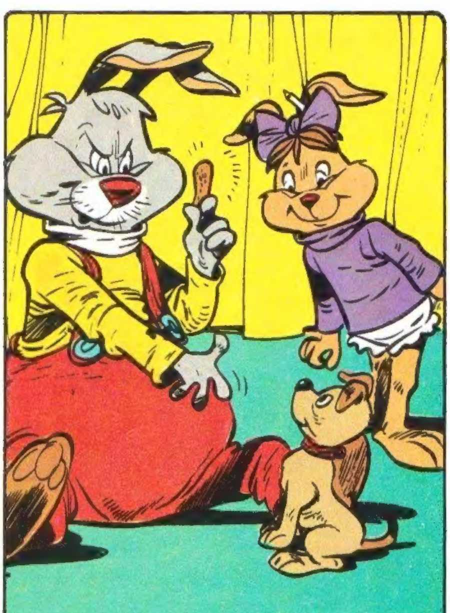
Duiker geeft een poot

Als ze thuis zijn drinken ze eerst een kopje koffie. Oom Slokop heeft op heerlijke koekjes getrakteerd. Intussen vertellen ze hem de vakantieverhalen. Maar Krabbel heeft wel iets anders te doen. Ze speelt met Duiker, want ze heeft hem zo'n tijd niet gezien!

„Duiker kan een poot geven," zegt oom Slokop. Maar wát Krabbel ook probeert, Duiker geeft géén poot! Zelfs niet voor een koekje!

„Ik begrijp er NIETS van!" roept oom Slokop. „Hij doet het ánders altijd! Geef een poot, Duiker! Gééf dan een poot! Kóm nou!"

„Ik geloof er niets van!" lacht Krabbel. „Maar het hoeft ook niet, hoor Duiker! Hier, eet je koekje maar lekker op!"

„Krabbel, kijk eens om!" roept oom Slokop. En ja hoor! Duiker was in de war omdat iedereen ineens weer thuis was! Maar nú. . .!

Jip en Janneke

De meloen

Daar komt Janneke aan. Ze draagt een ding. Een groot rond ding.
  Wat is dat? zegt Jip.
  Een meloen, zegt Janneke. Voor jou.

Ik lust geen meloen, zegt Jip. Neem het maar weer mee.

Janneke zet de meloen neer en ze kijkt sip.

Maar moeder zegt: He Jip, dat is niet aardig. Als je een meloen krijgt, moet je zeggen: o, wat lekker, dank je wel.

Maar ik vind het niet lekker, zegt Jip.

Je hebt het nog nooit gegeten, zegt moeder. Je weet er niks van.

En moeder snijdt de meloen open.

Jip en Janneke krijgen ieder een partje. Met veel suiker erop. En met een lepeltje.

Jip proeft. Ik vind het toch lekker, zegt hij.

Ik vind het ook lekker, zegt Janneke.

Zie je wel, zegt moeder. Heb je 't op? Dan maken we van de schillen bootjes. Kijk, met een mast en een zeil. En die pitjes doen we erin. Dat zijn mannetjes.

Het zijn mooie bootjes. Maar ze kunnen niet in het bad varen.

Dan zinken ze.

Als ik een pit plant, komt er dan een meloenboom? vraagt Jip.

Probeer het maar, zegt moeder.

Jip plant de pit. En hij gaat iedere dag kijken of er een boom komt.

Wat denken jullie? Zou er een meloenboom groeien in Jips tuin?

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een ijsbeer.
Met onze ijssloffen aan,
lopen we
de hele dag
te ijsberen
langs de noordpool.

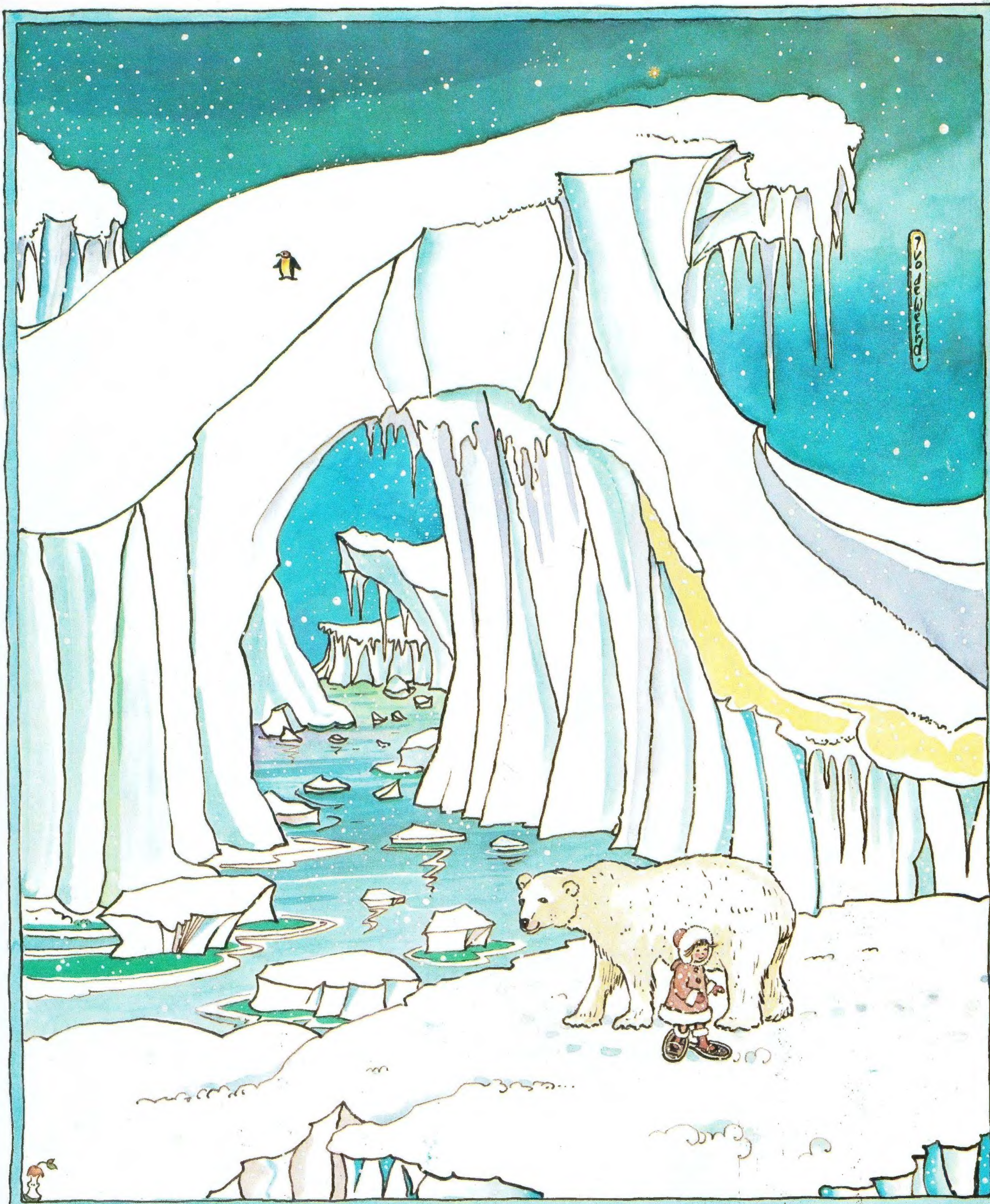

Laatst ging een ijsbeer
uit Vriezenveen
trouwen
met een bruine beer
uit Bruinisse.
Na zeven maanden
kregen ze jongen:
twee
chocolade-ijsberen.

Ivo de Weerd

Het is 's morgens tien uur. Tijd voor de postbode. Hij loopt nèt weg! Voor wie zal hij een brief of een pakje gebracht hebben? De groentewinkel is nu ook open. Wat is het daar druk! Bijna alle mensen in het grote huis zijn met iets bezig. Behalve meneer Pantoffel natuurlijk! Die ligt nog steeds te slapen.

Tekening: Danièle Bour

In Holland staat een huis

Editions du Centurion

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Ik was al bijna dat stadje uit toen mijn eigen stem tegen mijzelf zei: „Ga eens terug. Terug. Nog verder terug. Je hebt iets gezien. Nog verder, nog verder. Stop." Ik stond voor de ruit van een speelgoedzaak en zag een vent met een rugzak. Was dat alles? Nee, dat was niet alles. Kijk goed. Ik houd niet van speelgoedwinkels. Vroeger wilde ik altijd alles tegelijk hebben en als mijn moeder zei dat ik moest kiezen kreeg ik pijn in mijn buik en dan koos ik iets dat ik eigenlijk niet wilde hebben. Een emmertje met een schepje in de winter bijvoorbeeld.
Wat moest ik zien? Ineens zag ik het. Daar zat Kiena. Op een bankje en naast haar zat Ben in spijkerpak. Een heel andere Kiena. Niet zo'n ontevreden, ongelukkige Kiena als die in mijn rugzak. D'r hoofd was naar Ben toegedraaid en Ben z'n hoofd naar Kiena. Eerst werd ik kwaad op mezelf. „Hoor eens even," zei ik. „Daar begin ik niet aan. Die koop ik niet voor haar. Wat kost zo'n Ben wel niet. Ik heb trouwens geen plaats meer in mijn rugzak. Ik loop me al gek te sjouwen. En toen stond ineens dat meisje naast me. Waarom kom ik toch telkens meisjes tegen die sprekend lijken op een zekere Anoes?
„Vind jij die Ben nou leuk?" vroeg ik en ik hoopte dat ze zou zeggen - helemaal niet. Blèh, die Ben. Maar ze zei: „Jahhh. Het is veel leuker als je ze allebei hebt, dan zijn ze verliefd. Dan kan je ze laten trouwen."
„Hoe speel je dat dan?" vroeg ik.
„Nou zo... trouwen, trouwen." Ze maakte een paar deftige pasjes en trok gekke gezichten en ze zei dat je dan feest kon spelen en dat ze dan kinderen konden krijgen.
„Hoe dan?"
„Nou, die kan je ook kopen."
„Ja, ik blijf aan de gang, zeg," riep ik. Het meisje trok haar schouders op en huppelde verder en ik deed een pas vooruit en een pas achteruit. Een welles-nietes dansje deed ik en toen ging ik toch maar de winkel in.
„Geeft U maar zo'n Ben," zei ik. „Laat hem maar in de doos en er hoeft geen papiertje om."
Ik liep als een snelwandelaar het stadje uit en voelde me niet lekker. Waar ging ik eigenlijk heen? Op het stilste plekje van de wereld tussen reuzen van bomen stond een bankje. Ik haalde Zwef uit mijn rugzak.
„Zwef," zei ik. Ik heb een Ben gekocht voor Kiena. Een soort Prins, maar ik heb geen zin om die Prins aan haar te geven."
„Waarom niet?" zei Zwef.
„Dat vind ik zo stom."
„Laat eens zien, die Ben," vroeg Zwef grijnzend. Ik stopte hem even met z'n kop in de doos. „Daar zal ze van opknappen," grijnsde Zwef.
„Zal ik haar ook maar in die doos stoppen?" opperde ik.
„Nou, in die doos... Zo donker. Een beetje klein ook, die doos...
En zo meteen samen in zo'n doos..." zei Zwef met pretlichtjes in zijn ogen.
Ik keek naar die prachtbomen die van die lange tenen hadden met holletjes ertussen. Je weet wel, waar kabouters wonen.
Een van die holletjes was zo groot dat het wel een huisje leek, groot genoeg voor Kiena en Ben... Wacht eens even...
Ik pakte eerst Kiena die onmiddellijk begon te schelden dat ze zich verveelde, dat ik haar aan de Prins had moeten geven, dat ze mij een mispunt vond, een ellendeling. Dat ze naar huis wilde. Dat reizen met mij het vervelendste was dat ze ooit had meegemaakt en dat haar haren in de war zaten en dat Poeska wel een mooie staart had gekregen en zij geen bontjas.
„Hier is een mooi huis voor je. En daar ga je maar wonen. Ik wil je nooit meer zien," riep ik (net alsof ik heel erg kwaad was) en ik zette haar in het holletje. Daarna nam ik Ben uit de doos en die zette ik naast haar. Toen liep ik weg en verstopte me achter een boom. Zwef wilde kijken. „Ach, ze heeft haar Prins," fluisterde hij. „Het is liefde, hoor Beer. Dat zie je zo. Ach Beer, dat moet je tekenen. De liefde is mooi om te tekenen."

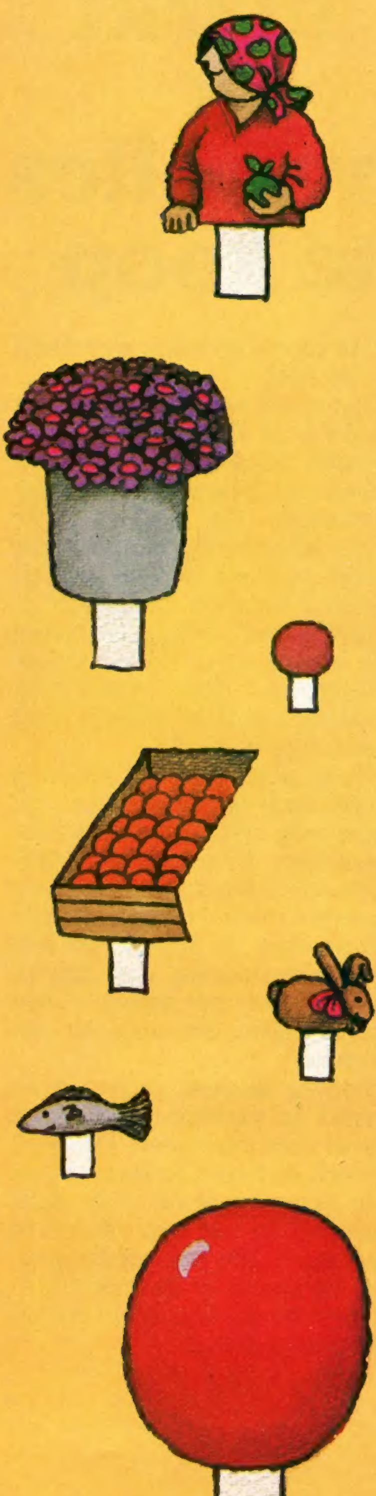
ekening: Francien van Westering

Op de markt is van alles te koop

Eén keer in de week is er markt in de stad.
Dan is het ook een drukte van belang. Je kunt daar van alles kopen. Groente, fruit, kaas en verse vis. Er is ook een dierenkraampje. De kinderen, die over de markt lopen, staan daar altijd eventjes stil. Je kunt er wollige konijnen en knorrende kavia's aaien. „Mooie ballonnen te koop!", roept de ballonnenkoopman. „Tien margrietjes voor één gulden!" hoor je even later over de markt.
Als je goed naar de tekening kijkt, zie je dat er een paar dingen weg zijn. Zoals bij de appelkraam. Waar is het appelvrouwtje? Als je deze bladzijde omslaat vind je haar vanzelf! Daar staat ze samen met een kist sinaasappels, een kaasje, een emmer met bloemen, een grote ballon, een visje en een konijn.
Knip ze allemaal uit en leg ze naast de marktplaat. Kijk eerst waar alles thuis hoort. Dan vind je ook de zeven strepen, die op de tekening staan. Prik deze voorzichtig met een prikpen in en steek dan het appelvrouwtje, de dieren en de andere dingen in de gleufjes. Maar wel op de goede plaats!

Knip deze figuren uit en steek ze in de marktplaat. Maar eerst goed kijken waar ze thuishoren!

Spaghetti eten

Jolanda, Sylvia en Annemiek hebben reuze lol bij het spaghetti eten. Zie je dat alle slierten in de knoop zitten? Ze weten niet eens meer van welk bord ze eten. Wil jij dat uitzoeken? Kleur dan de spaghetti slierten van Jolanda, Sylvia en Annemiek verschillend. Dan weet je zo van welk bord ieder eet.

Tekening: Ingrid Bévort

Bij een marktkraam...

Van een oude schoenendoos, wat gekleurd papier en verf is deze marktkraam gemaakt. Uit de onderkant van de doos wordt een flink raam geknipt, maar zó dat een brede kant nog vastzit. Dit klapt u naar buiten, dan heeft de marktkraam meteen een „toonbank". De pootjes van de toonbank zijn twee lucifersdoosjes en het deksel van de doos is het dak. Het versieren en beschilderen is een klusje voor uw kleuter.

Bij een marktkraam horen natuurlijk ook kisten met fruit. Voor de kisten kunnen lucifersdoosjes genomen worden en het fruit is van gekleurde klei gemaakt. Dat ziet er fleurig uit, zo'n zelfgemaakte marktkraam!

...horen kisten met fruit

Bruna poppetjes te koop!

Dit clowntje en Nijntje het konijn zijn zó uit de boekjes van tekenaar Dick Bruna gestapt.
De prijs van deze grappige knuffelpoppetjes is f 5,95 per stuk.
In de goede speelgoedzaak kunt u ze kopen.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Spelletjes voor een kinderpartijtje

Ook volgende week vindt u in Kleutertje Knutsel allerlei suggesties voor een kinderpartijtje. Zoals: zelf uitnodigingen maken, spelletjes voor binnen en buiten en feestmutsen en versieringen maken.
Als u Kleutertje Knutsel van deze week en volgende week goed bewaart zult u daar veel plezier aan beleven bij het organiseren van een kinderverjaardag!

Niemand heeft tijd

Vijf kinderen en een man heeft mevrouw Mulder uit het boekje „Allemaal appeltaart". Maar niemand heeft tijd om haar te helpen bij de voorbereidingen van het bakken van een appeltaart. Maar als de taart opgegeten moet worden, is iedereen wel van de partij! *Dit boek is bekroond met de zilveren griffel!*
Uitgave: Heuff. Prijs: f 13,90.

bobo Nr. 36 - 7 september 1979

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

PEUTERSPEELZAAL

bankjes
stoeltjes
grote tafel
glijbaan
blokken
auto
fiets
platen aan de muur
juf
kinderen
samen zingen
kleien
vingerverven
o, een ballonnetje
laat het niet knappen
dan schrik ik

